Football

Tariful de publicitate al ziarului UNIVERSUL Sport

(CATEGORIA IV)

LINIA CORP	5
Dela 10-1000 linii Lei	9
Dela 1000 linii în sus . . . . . „	7,50
Anunţurile colectorilor de loterii „	10
Bilanţuri, convocări, notificări etc. „	30
Ştiri artistice, judiciare, şcolare „	15
Informaţiuni comerciale minimum 5 linii „	17,50
Informaţiuni financiare minimum 5 linii „	17,50
Informaţiuni colectori de loterii . . . . . „	20

O poveste minunată

3.000 franci şi prime duble... ...iată ce i-a adus lui Burdan

un match de probă, în care a jucat mijlocaş centru, după zece ani de zile

In timp ce Bogdan vine în ţară pentru că nu găseşte angajamente, Burdan refuză oferte

Excelsior Roubaix Tourcoing

Angajarea lui Burdan ca half centru la *„Excelsior Roubaix Tourcoing"* este în orice caz o poveste minunată.

Pentrucă nu se întâmplă în fiecare an ca un portar din România să fie angajat ca half centru la un club din prima divizie profesionistă franceză.

Lucrul acesta s'a întâmplat lui Burdan şi în rândurile cari urmează mai departe va fi redat — după o scrisoare trimisă de Burdan — întregul basm al acestui angajament, pe drept cuvânt senzaţional.

CA MIJLOCAŞ CENTRU DUPA 10 ANI

„Am sosit la Paris în ziua de 13 Noembrie", scrie Burdan, dar primul match de probă l-a făcut aproape după o lună, în ziua de 4 Decembrie.

La „Excelsior Roubaix Tourcoing" a venit să joace într'unul din posturile de tripletă şi în mod special ca înaintaş centru, post în care era sigur că va da satisfacţie.

Inainte de a părăsi vestiarul i s'a spus că va fi încercat ca mijlocaş centru.

Burdan are 25 de ani şi deşi mărturiseşte că în postul acesta a început să joace football şi că pentru el s'a pregătit până la vârsta de 15 ani, trebue să recunoaştem că nu e lucru uşor ca să fii încercat într'un post, în care nu ai mai jucat de aproape zece ani de zile.

Matchul acesta de probă a fost însă un match de consacrare pentru Burdan care a jucat peste aşteptări.

UN ANGAJAMENT IN CONDIŢII EXCEPŢIONALE

Comportarea lui Burdan în matchul de probă dela 4 Decembrie a entuziasmat pe conducătorii lui Excelsior, care l-au angajat imediat cu un salariu lunar de 3.000 franci şi prime duble în caz de victorie.

Pentru a ne da seama cât este de formidabil acest angajament este de ajuns să spunem că salariul maxim fixat de federaţia franceză este de 2.000 franci lunar şi că jucătorii, cari primesc 3.000 de franci, se pot număra pe degete.

Şi — ceiace este edificator — aceste condiţii i-au fost oferite fără ca el să le ceară.

„Inaintaşii" lui în acest post sunt numai nume celebre: Pavlicek, Kolmar şi Donooghe Johny dela Celtic A. C.

„Nici eu nu ştiu dacă într'adevăr joc atât de bine...", **mărturiseşte candid Burdan.**

Este interesant de remarcat că Burdan are ca „rivali" pentru postul de mijlocaş centru pe Desrousseaux, internaţional francez, şi pe englezul Hiller.

In afară de Burdan, Excelsior Roubaix mai are următorii jucători străini: Hiltl, Petrak, Arana, Hiller şi Herrera.

Spre deosebire de aceştia, Burdan este considerat, ca şi celebrul internaţional vienez Hiltl, jucător „standard", ceiace este o distincţie însemnată.

BURDAN REFUZA OFERTE

După matchul dela 4 Decembrie, Burdan a mai jucat un match în echipa lui Excelsior Roubaix.

Partida s'a disputat la Lille şi Burdan a făcut din nou un joc excepţional, impresionând mai ales prin jocul său de cap.

La matchul dela Lille a asistat şi emisarul unui club elveţian care, a oferit lui Burdan un angajament, după părerea lui, formidabil.

El a trebuit însă să refuze această ofertă pentru că era venită... prea târziu. Burdan semnase deja şi Excelsior nu vroia să revină asupra acestor semnături.

Nu este însă exclus ca el să plece în Iunie în Elveţia.

„JOCUL MEU DE CAP E CELEBRU IN FRANŢA DE NORD"

„Jocul meu de cap este celebru prin nordul Franţei" scrie Burdan.

Ultimul match l-a jucat cu câteva zile înainte de Crăciun, pe zăpadă şi pe un frig de 8 gr. sub zero.

Şi de data aceasta Burdan i-a distrat pe adversari, cari, după părerea lui, joacă numai bărbăteşte.

Partida aceasta i-a dat siguranţa că, deşi a început-o la 25 de ani, cariera de mijlocas centru îl va face cunoscut şi îi va produce mai multe bucurii decât aceea de portar.

CEVA DESPRE... BOGDAN

La sfârşitul scrisorii sale, Burdan vorbeşte şi despre Bogdan.

Scrie că feroviarul nu şi-a găsit încă angajament, că stă la Paris, dar că nu este exclus ca el să fie angajat în curând de un club din prima ligă.

*

Iată „povestea minunată" a angajamentului lui Burdan, care poate fi considerat fără teamă ca un basm inedit al footballului modern.

„...cred că n'o să fac de râs footballul nostru..." spune Burdan ca încheere şi noi îi urăm cu toată sinceritatea să facă o carieră cât mai frumoasă.

Povestea lui merită un happy end.

ESTE „JOCUL SIMPLU" ATAT DE SIMPLU?

de ERNST FUHRY

Se cere a juca fără înflorituri, a lăsa la o parte tot ceeace este de prisos, pentru a executa jocul cel mai simplu, cel mai sigur şi cel mai just.

Cât de exactă este această cerinţă, atât de greu este a o îndeplini, tocmai pentrucă aşa numitul „joc simplu" nu-i atât de simplu cât pare! La prima privire fireşte că nimic nu pare mai bine înţeles decât un joc simplu. Dacă însă observăm mai exact ce este acest „simplu", vom vedea că îndărătul lui se ascunde în realitate de cele mai multe ori multă varietate.

Cât de „simplu" nu-i oare, spre exemplu, o linie dreaptă! Ea n'are nimic în sine decât că-i dreaptă. Dar să încercăm odată să trasăm cu mâna liberă fără linie şi vom observa cât este de greu în realitate acest lucru. Dreapta este anume compusă din milioane şi milioane de puncte singure. Şi cine nu stăpâneşte aceste puncte, cine nu le poate reuni în ordine, acela nu poate trasa atât de uşor această dreaptă „simplă".

In foot-ball lucrurile se petrec la fel. Nici aici a juca „simplu" nu-i uşor, căci îndărătul unei simplităţi aparente se ascund numeroase subtilităţi. Se poate juca foot-ball simplu, abia atunci când stăpânim subtilităţile, adică varietăţile care se prezintă într'un joc.

Cât de simplu ne apare un automobil modern. Şi, totuş, câtă muncă, oboseală, şi chin nu se ascunde în această simplitate aparentă! Generaţii întregi lucrează, pentru a le modela, pentru a construi aceste automobile atât de simple în aparenţă.

Şi în foot-ball jocul modern, simplu, se poate dobândi numai atunci când toate unităţile sunt stăpânite din ce în ce mai mult de puterea piciorului nostru şi a priceperii noastre! Abia atunci când stăpânim orice lovitură, putem să jucăm cu adevărat simplu. Abia atunci când putem arunca mingia la orice înălţime, distanţă şi viteză înainte, înapoi şi lateral, putem juca cu adevărat simplu.

Cine nu poate îndeplini aceste condiţiuni, acela nu poate, oricâtă voinţă ar avea, să joace simplu, ci, în cel mai bun caz, primitiv şi ca un începător, ceeace este o deosebire mare.

Acest joc „simplu", ce pare astfel numai fiindcă nu e bine înţeles în fond el, cere nenumărate calităţi, anumite mişcări şi reguli, de care jucătorul tehnic perfect nu se poate dispensa. Cine poate juca doar primitiv trebue să alerge şi să muncească infinit mai mult şi totuşi fără scop. El va alerga mereu, va arunca minngia deseori în picioarele adversarilor iar şuturile lui vor merge de cele mai multe ori cu mult deasupra sau alături de poartă

Deci: pentru a putea juca simplu, trebue ca să ştii să joci absolut technic perfect; cu nepricepere nu se poate juca simplu. Jocul simplu cere perfectul control al balonului, tehnică de maestru şi un rafinament deosebit. Jocul simplu cere o tehnică avansată şi, ca şi maşinile moderne, atât de simple, nu sunt produsul unei fantezii ci a unei perfecţionări absolute a părţilor componente.

Intâlnim însă alti oameni care sunt împotriva prea multei tehnici. In realitate aceştia cred cu totul altceva, dar n'o spun exact. Ei ar trebui să spună că ceeace-i artistic, dar parţial, în joc nu trebue practicat numai de dragul simţului artistic, că tehnica nu trebue să ducă la un joc egoist, pentru a plăcea publicului. Ei ar trebui deci să ceară ca fiecare jucător să-şi ordoneze ştiinţa sa tehnică în legătură cu jocul, ca fiecare să contribue cu aptitudinile sale pentru jocul de ansamblu, iar nu să se împotrivească tehnicei.

Putem chiar spune că un jucător nu are atâta tehnică, pentru a juca simplu, cum ar fi idealul! Deacea spun că într'un joc simplu trebue să punem mai multă tehnică decât în alt fel de joc.

Abia atunci când fiecare jucător va fi perfecţionat în arta tehnicei, va putea trage cu dreptul tot atât de bine ca şi cu stângul, când toţi jucătorii vor îndeplini deopotrivă aceste calităţi, se va putea practica jocul simplu. Afară de aceasta fiecare trebue să fie pătrus de o camaraderie perfectă şi o totală abnegaţie în joc, căci fără acest spirit pentru unitate, toate accesoriile egoiste ar fi ca unele dansuri de balet nepuse la punct. Dacă se va ajunge printr'o muncă îndelungată şi metodică la o astfel de unitate, atunci jocurile, genial de simple, vor fi ca o linie dreaptă şi tot atât de perfectă ca şi o bilă rotundă. Ele vor fi ca o poezie, ca acele cântece ale sferelor, de o frumuseţe eternă.

Merită să-ţi dobândeşti pentru aceste lucruri frumoase o tehnică perfectă!

Tradus din Fu-Wo de

Al. Săndulescu)

„Italienii ar avea multe de învăţat de la footballul Europei Centrale"...

...scrie Vittorio Pozzo

Şi totuşi Italia se retrage din C. E. C.

Vittorio Pozzo, selecţioneurul reprezentativei Continentului, nu îşi poate pierde câtuş de puţin reputaţia.

Pozzo este un om deştept şi oamenii deştepţi ştiu să se supună unei auto-critici, nemulţumindu-se cu ceace au dobândit şi căutând totdeauna, ceva mai bun.

Aceasta este sugestia ziarului „Wiener Mittagsausgabe", care scrie:

„Zilele acestea a apărut în „Stampa" din Torino un articol al lui V. Pozo despre orientarea viitoare a footballului italian. Pozzo a ajuns la concluzia că footballul italian stagnează.

Italienii ar avea mult de învăţat dela foot-ballul din Europa Centrală şi i-ar fi chiar recunoscători.

Pozzo a caracterizat pe englezi drept „NESERIOŞI" nomenclatură care nu se poate aplica foot-balliştilor italieni. El este de părere că ar fi bine să formăm antrenori la şcoala engleză.

Apoi plănueşte întâlniri regulate cu naţionala insularilor".

Pozzo mărturiseşte, ceace pentru cei ce-l cunosc nu înseamnă nici o surpriză, că englezii reprezintă apogeul ştiinţei în football. El a fost în repetate ori în Anglia, fapt care l-a influenţat vădit.